

لی پولینگنر لیکریوں اے ای میٹ
اکسیس کی رولہ
اکسیس کی رولہ
2005
کوئنڈیکس کی نامنالیکن ای بیکلیز
2005
کوئنڈیکس کی نامنالیکن ای بیکلیز
کوئنڈیکس کی نامنالیکن ای بیکلیز
کوئنڈیکس کی نامنالیکن ای بیکلیز

پاتریک جی. ام. کاستلو

اقدام پژوهی

ترجمہ

محمد رضا شادرو

مقدمه

اسلام همواره پیروان خویش را بر فراگیری علم و تحقیق و پژوهش ترغیب و تشویق می‌کند و در معارف الهی به جدیت از آن یاد شده و فرمان می‌رود:

لَقَدْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنفُسِهِمْ يَنْذِلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتٍ هُنَّ
يَزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
(سوره آل عمران: ۱۶۴) مُبین.

(خدا بر مؤمنان منت نهاد که فرستاده‌ای از خود ایشان برانگیخت تا آیات او را برخواند و پاکیزه‌شان کند و کتاب و حکمت به ایشان بیاموزد هر چند از آن پیش در گمراهی آشکار بودند.) از این روست که قرآن همگان را به پرسش از دانایان فرا می‌خواند و بانگ برآورده که: فَاسْأَلُوا
آهَلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (سوره نحل: ۴۳)

(از آگاهان بپرسید اگر خود دانا نیستید). در این باب احادیث بسیار ارزنده‌ای نیز وجود دارد:

قالَ عَلَى عَلِيهِ السَّلَامُ: الْعِلْمُ يَرْفَعُ الْوَضْعَ، وَ تَرَكَهُ يَضْعُ الرَّفِيعَ.

(دانش، آدم‌پست را بلند مرتبه می‌کند و فرو گذاشت آن بلند مرتبه را پست می‌گردداند).

همچنین امیر علم و باب دانش نبوی در توصیه‌ای ارزشمند به یار باوفای خود، کمیل بن زیاد نخعی، بابی عمیق می‌گشاید که ضرورت دانستن و فهم را بیان می‌دارد:

یا كُمِيلٌ ما مِنْ حَرَكَهٖ إِلَّا وَأَنْتَ مُحْتَاجٌ فِيهَا إِلَى مَعْرِفَهٖ . (الحياة ٦٢/١)
 (ای کمیل، هیچ اقدامی نیست مگر آنکه تو در آن نیاز به دانش و معرفت داری).

و این ضرورت دانش و معرفت را در حیات بشری گوشزد می‌نماید، و نیز فرمود:

لَا تَسْتَعْظِمْنَ أَحَدًا حَتَّى تَسْتَكْشِفْ مَعْرِفَتَهُ . (الحياة ٦٢/١ از غررالحكم)
 (پیش از آنکه از دانش و معرفت کسی باخبر شوی در بزرگداشت او مکوش).

با توجه به تأکید اسلام و رهبران بزرگ دین نسبت به علم و دانش و کسب معرفت، آنچه می‌تواند در این مسیر راهگشا باشد مطالعه و پژوهش است.

پژوهش جزء لاينفك زندگی بوده و منبع اصلی تولید اندیشه، دست یازیدن به حقایق، دانش نو، حل مسائل و درک روابط بین متغیرها و مرتبط با کل زندگی است، به طوری که بدون آن هیچ جامعه‌ای قادر به شناخت صحیح چالش‌ها و ارزیابی عوامل و موانع توسعه و پیشرفت همه‌جانبه نخواهد بود و تدوین سیاست‌های مناسب برای پیروزی بر مسائل و مشکلات و پیش‌بینی دورنمای آینده و حتی وارسی سیاست‌های اجرا شده و اصلاح و بازنگری آنها جز از طریق مطالعه و پژوهش می‌سوز نخواهد بود. به همین جهت نوعی پیوستگی و ارتباط بین چگونگی عملکرد نظام تحقیقاتی و درجه پیشرفت آن در هر جامعه

با سطح توسعه و پیشرفت آن جامعه وجود دارد.

امروزه هر چند نظام تحقیقاتی، مراکز علمی و دانشگاهی با تربیت محققان و پژوهشگران، همواره در حوزه‌های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، صنعتی و... به مسئله‌یابی و کشف و ارائه راه حل‌ها می‌پردازند، اما سازمان‌ها و نهادهای اجرایی در حوزه‌های مختلف برای مدیریت بهینه امور و انجام مأموریت‌های خویش، در تلاش‌اند تا کارشناسان و مدیرانی را به استخدام درآورند که علاوه بر تخصص در رشته‌های موردنیاز، دارای رویکردی پژوهشی و تحقیقاتی بوده و به هنر شناخت مسائل و پی‌جويی عالمانه راه حل‌ها نيز آراسته باشند. در اين وضعیت، مدیران، متخصصان و کارشناسان محقق در درون سازمان‌ها و مراکز علمی پژوهشی از بیرون سازمان‌ها و در تعامل با يكديگر به شیوه‌ای مطلوب مسیر توسعه متوازن و همه‌جانبه را هموار خواهند ساخت.

سازمان‌ها همواره برای اجرای مأموریت‌های خود با سؤال‌های کوچک و بزرگ رویه‌رو می‌شوند که پاسخ به آن‌ها جز از طریق تحقیق و مطالعه میسر نمی‌شود. لذا «فرهنگ اقدام‌پژوهی» به سازمان‌ها کمک می‌کند تا کم خطاطرین مسیرها را برای نیل به اهداف انتخاب نمایند تا بیشترین بازده را به دست آورند. امروزه دستگاه‌های اداری بیش از هر زمان دیگر خود را نیازمند آموزش و تقویت این فرهنگ می‌بینند تا با استمرار فرایند پژوهش و درونی سازی آن، مطلوبیت سازمانی خویش را افزایش دهند. فرهنگ اقدام‌پژوهی، چرخه پژوهش سازمانی را به جریان می‌اندازد تا مدیران، کارشناسان و متخصصان پژوهشگر هم موجب نوآوری، ابتکار و تغییر و تحول شوند و هم تحولات و تغییرات را مجددًا کاوش کنند و تحول و دگرگونی مطلوب دیگری را برای برنامه‌های آتی پیشنهاد کنند.